

flere kræfter tilbage hos de medlemmer, der skulle deltage en sådan dag.

Jeg synes, det var træls, men det, vi i hvert fald har fået ud af det, er, at vi har fået Kristen-demokraterne til at revidere deres forslag, og i vores forslag præciserer vi, at det ikke handler om den omvendte bevisbyrde, således at der i hvert fald ikke er diskussion om, hvad vi mener.

Jeg ser så frem til, at vi får et bud fra de andre partier om, hvad de konkret ser som problemområder og løsningsmodeller. Det tror jeg ville være fint, før vi får en dag med en høring.

Tak for debatten.

Formanden:

Lige et øjeblik, der er en kort bemærkning fra fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er et lille spørgsmål. Fru Anne Bastrup bevæger sig meget rundt om det at tage barnet med på råd, og det er vi jo meget enige om. Det har været diskuteret flere gange før, og jeg har også rejst spørgsmålet her i dag. Det at give barnet en bisidder for at give barnet et rygstød er ikke så nemt på grund af loyaliteten over for far, loyaliteten over for mor: Hvad tør jeg sige?

Kl. 16.15

Hvordan stiller man sig fra SF's side til, at vi også får vendt spørgsmålet om at give barnet en bisidder, som er en uvildig person, som altså ikke er forældrene, der står og flår i barnet – at give barnet en mulighed for et rygstød i en sådan given situation?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det får mig til at sige, at man i en samtale med barnet ikke må placere barnet på en sådan måde, at barnet får indtryk af, at det er barnet, der bestemmer. Barnet skal bare have lov til at tale med en voksen om, hvordan barnet ser på livet. Hvis det skulle være nødvendigt og barnet ønsker det, er det naturligt, at det får lov at tage en voksen med, som det har tillid til.

Men det skal ikke være en eller anden tilfældig, det skal være en, som barnet rent faktisk kender i forvejen og har tillid til; så ville det være naturligt. Jeg kan ikke forestille mig, at der var et statsamt, der ville forbyde barnet at tage en anden voksen med, som ikke er forældrene. Det ligger helt uden for min fantasi.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører for forslagsstillerne.

Jann Sjursen (KD):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til ministeren for kommentarerne til Kristendemokraternes beslutningsforslag og selvfølgelig også til ordførerne, som har bidraget til debatten her i dag.

Jeg tror, det var hr. Per Dalgaard, der i forbindelse med sin ordførertale sagde, at hvis der fandtes en facitliste, ville Dansk Folkeparti ubetinget købe den. Det tror jeg faktisk alle partier ville. Men, som hr. Per Dalgaard vist også selv sagde, så findes den jo desværre ikke.

Det er også sådan, som også flere ordførere konstaterer i debatten, at vi ikke kan lovgive os ud af de, skal vi sige, menneskeskabte problemer, der er i forhold til nogle af de konfliktfyldte samværsager, som jo selvfølgelig har været udgangspunktet for det beslutningsforslag, som Kristendemokraterne har fremsat til behandling her i Folketinget i dag.

Det får mig til at sige, at det er klart, at i langt de fleste tilfælde lykkes det faktisk for de skilte forældre at løse problemstillingerne vedrørende samvær. Det skal man selvfølgelig ikke glemme i en debat som denne, hvor vi fokuserer på de konfliktfyldte samvær.

Vi må så bare også indrømme, at der er utrolig smertefyldte og konfliktfyldte samværsager, hvor man, når man får kendskab til de pågældende sager, jo ikke bare sidder og river sig i håret, men også næsten må have fat i kluden for at tørre næsen og øjnene, når man hører, hvordan det går for sig.

Det i sig selv kan selvfølgelig heller ikke betyde, at man ændrer lovgivningen – på baggrund af det rene føleri. Men jeg synes, man i tilfældet til dette, som vi kan have oplevet hver især på forskellig vis, skal høre og se, hvad der ytres af kritik fra omverdenen i forhold til den lovgivning, vi har på forældremyndigheds- og samværsområdet. Det er en kritik, som er kommet fra FN's Børnerettighedskomité og fra børneorganisationerne herhjemme. Den praksis, som er blevet afspejlet i de forskellige rapporter, som Socialforskningsinstituttet har lavet, og i det, som Civilrettsdirektoratet offentliggør i form af statistikker og kommenterede statistikker, gør alligevel, at man må sige, at det ikke er så godt, som det kunne være i forhold til at undgå nogle